

talást, az érzékelést és az azonosulást. A harmadik lépcsőfok pedig *a hitbeli alkalmazás* az igehirdetés hallgatása közben. Pleizier könyve valóban új területeket térképez fel a homiletikában, és segít rendszerben látni azt a folyamatot, amelynek eddig lehet hogy csak részben voltunk tudatában.

A két könyv ismertetése után egy konferencia és a publikálás lehetőségeiről folyt beszélgetés. A találkozó közös ebéddel zárult.

A tervek szerint ebben az évben további két találkozóra kerül sor, amelyeknek időpontja szeptember 25. és november 30. Ezekre az alkalmakra Simon János lelkipásztornál lehet jelentkezni. Telefonszáma: +40-745-264248.

Simon János

Tanévzárás a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben

A Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben június 28-án zárult le a 2014–2015-ös akadémiai év. A délelőtti istentiszteleten főtiszteletű Kató Béla püspök szolgált, és a végzett magiszterhallgatókat az ApCsel 20,28.32 alapján buzdította az előttük álló egyházi szolgálatra:

Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett... Most pedig az Istennek és kegyelme igéjének ajánlak titeket, aki felépíthet benneteket, és örökséget adhat nektek a szentek között.

A végzős magiszterhallgatók
és évfolyamvezető tanáruk, dr. Kállay Dezső

Miután a végzősök ünnepélyesen fogadalmat tettek arra, hogy Isten Igéje, valamint a református hitvallások, a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás szerint elkötelezik magukat az Anyaszentegyház szolgálatára, és gyakornoki kötelezettségeiket úgy, amiként azokat az egyházi törvények a Szentírás és hitvallásaink tanítása szerint előírják, mindenben hű és alázatos lélekkel kívánják betölteni, Kató Béla püspök átvette a végzős hallgatókat két református egyházkerület joghatóságának védelmébe, hogy szeptembertől gyakornok lelkipásztorokként kezdhessék meg gyülekezeti szolgálatukat. Az Erdélyi Református Egyházkerülethez tartozó végzősök a következők: Bedő Judit-Boróka, Kelemen Attila-Csongor, Kovács László, Köblös Lehel, Monda Sándor és Tusa Róbert; a Királyhágómelléki Református Egyházkerülethez tartozók pedig: Egyed Ildikó, Gáti Tibor-Levente, Maior Erneszt-Dániel, Mészáros Mihály-Immánuel. Nevükben Kelemen Attila Csongor mondta el a következő búcsúbeszédet:

Kedves Testvéreim! Főtiszteletű Püspök Úr és Nagytiszteletű Tanácsos Úr! Nagytiszteletű Tanári Kar! Kedves Diáktársak, Szülők, Rokonok és Barátok!

Engem ért az a megtisztelő feladat, hogy a végzős teológusok nevében szóljak néhány szót minden kedves jelenlévőhöz. Nekünk, tízünknek, kik most itt állunk, életünk egy meghatározó szakasza fejeződik ma be. S bár csak most értek véget ebben az intézetben való tanulmányaink, az idő és a nosztalgia máris elkezdte munkáját, és hajlamosak vagyunk az elmúlt évek emlékeit, ismereteit összeroszni, a teológián töltött éveket csak úgy általánosan „szépnek és jónak” nevezni. Azonban ez korántsem ennyire egyértelmű. Ennek a sok-sok színes kis emlékkockának nem szabad összerosódnia, hanem egymás mellé kell kerülnie.

Körülbelül 6 évvel ezelőtt, tanulmányaim kezdetén, egy alkalommal beszélgettem egy karizmatikus zsidó-keresztyén gyülekezet prédikátorával. A rendkívül tartalmas beszélgetésünk során megkérdezte tőlem, hogy mivel foglalkozom?

– Teológiát tanulok Kolozsváron – válaszoltam. A beszélgetőtársam erre elkezdte csóválni a fejét, és csalódottan azt mondta:

– Ó, be kár! Jaj, de nagyon sajnálom!

Láthatta, hogy válasza meghökkentett, ezért magyarázatot is adott. Az volt ugyanis a meggyőződése, hogy az embernek Isten és a Szentírás megértésében semmi és senki másra nincs szüksége, egyedül az emberben lakó Szentlélekre. Így minden emberi tanítás csak okoskodás, minden egyházi intézmény haszontalan, és ami mérvadó, az egyedül az ember és Isten közötti személyes kapcsolata a Lélek által.

Radikális nézetet vallott, és akkor, tanulmányom elején nemigen értettem egyet vele. Most viszont, tanulmányaim végén, más a helyzet. Most már határozottan jelenthetem ki, hogy nem értek egyet vele. Hisz hogyan nevezhetném hiábavalónak mindazt, amit az elmúlt években társaimmal együtt megérthettem Istenről? Ezért pedig tanárainkat illeti a köszönet. Hisz őket nem emberi „okosdodókként” ismerhettük meg, hanem a páli szófordulatot használva *Isten munkatársaiként*, akik nem helyezték maguk és a diákok közé a tananyagot, hanem mindenekelőtt emberekként, és leendő szolgatársakként viszonyultak hozzánk. Ezért mindazon ismereten túl, mire megtanítottak, szinte értékesebb az, amit – mondhatni – tudtukon kívül adtak át: kézszorításaik, pillantásaik, hanglejtésük, egy-egy mondatukon keresztül, amelyben szívük, lelkületük, hitük legmélyebbjét tárták elénk. Így hát minden tanár külön, egyedi lelkületével gazdagodtunk.

Adorjáni Zoltántól megtanultuk, hogy miként legyünk megértők egymással szemben. Balogh Csabával megtanultunk rácsodálkozni Isten Igéjének kimeríthetetlen gazdagságára. Benkő Zonda Tímeával megtapasztaltuk, hogy milyen felemelő érzés a harmónia. Buzogány Dezsőtől úgy tanultunk meg reformátusnak lenni, hogy ismerjük egyházunk erényeit és fogyatékosait. Geréb Zsoltól azt láttuk, hogy az egymás biztatásából soha sem lehet elég. Juhász Tamástól megtanultuk, hogy mi a sajátosan erdélyi a lelkipásztori tudatunkban. Kállay Dezsőtől megtanultuk, hogy az Igével foglalkozni „pontosan szépen... csak

úgy érdekes”. Kelemen Attila megtanított minket ne csak a saját gyülekezetünket szeretni. Kiss Jenőtől megtanultunk hármásban lenni Isten színe előtt. Kolumbán Vilmostól megtanultuk, hogy mind az egyház, mind a történelem Isten kezében van. Pásztori Kupán Istvántól megtanultuk, hogy semmi új nincs a nap alatt, hisz az egyházatyák már mindent leírtak. Rezi Elektől megtanultuk a megbízhatóság erényét. Sógor Árpádtól megtanultuk, hogy nemcsak szigorral, hanem alázattal is lehet embereket vezetni. Somfalvi Edittől megtanultuk, hogy hinni nemcsak fejjel, hanem testtel-lélekkel is kell. Visky Bélától megtanultuk úgy szeretni a más felekezeteket, hogy közben el nem felejthetjük saját hagyományunkat. Az akkori beszélgetőpartnerem nézetét, miszerint minden emberi tanítás elhanyagolandó, megcáfolja ez a számos egyéni és egyedi ajándék, amivel tanáraink formáltak minket.

Ami pedig az intézet hiábavalóságának kérdését illeti, meggyőződésem, hogy a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet éppen azért lehetett eszközzé Isten kezében, mert nem rideg, merev intézményként tekintettünk rá, hanem hús-vér emberek közösségeként. Ezért mi sohasem a titkárságra mentünk, hanem Anikó nénihez vagy Ibolya nénihez;² nem a könyvtárhoz mentünk, hanem Mária nénihez, vagy Kurtához.³ Nem a karbantartót hívtuk, hanem Ferikét, nem a szakácsnőkről beszéltünk, hanem például Gyöngyi néniről.⁴ Nem karvezetőnk volt, hanem Brianunk,⁵ és sorolhatni lehet mindazokat, akiket főleg nem funkciójuk, hanem személyük tett olyanokká, hogy áldássá lehessenek másoknak. Emellett ott volt számtalan teológustársunk, akikkel váll váll mellett készültünk ugyanarra a szolgálatra. Ezen belül pedig ott volt még a szűkebb közösség, évfolyamunk közössége, melyen belül Kállay Dezső évfolyamvezetőnk érdeme, hogy a külföldi tanulmányutak, fagyasztások, új évfolyamtársak áradatában mégis érezhettük, együvé tartoztunk. Az akkori beszélgetőpartnerem nézetét, miszerint minden emberi intézmény haszontalan, megcáfolja ennek a helynek a

² Tudniillik Czirmay Anikó főtitkár, és Lippay Ibolya rektori titkár. *(Szerk.)*

³ Adorjáni Mária könyvtáros és Kurta József-Tibor főkönyvtáros. *(Szerk.)*

⁴ Azaz Víg Ferenc karbantartó és Rácz-Porondi Gyöngyi főszakácsnő.

⁵ Brian Johnston kanadai zenetanár és önkéntes angol nyelvi óraadó. *(Szerk.)*

létezése, hol tanárok, munkatársak és diákok együttesen alkotnak szoros közösséget, egy közös cél, az Anyaszentegyház szolgálata érdekében.

Van viszont egy gondolat, amiben az akkori beszélgetőpartneremnek teljes mértékben igazat adok. Mind a tanárok munkája, mind az intézet egysége semmit sem érne, hogyha felismerhetetlen maradt volna mindebben a Szentlélek vezető ereje. Hisz egyedül ő az, aki egyedivé tesz, és aki egygé tesz, aki mind az egyént, mind a közösséget átjárja, és értelmet, célt ad. Amint az elmúlt évekre visszatekintünk, Isten Szentleke az, aki azt a sok-sok fényes, apró mozaikkövecskét, emlékeket, tananyagot, kapcsolatokat egymás mellé helyezi, és így egy mindent átölelő képet ad. Ez az, amit most magunkkal viszünk. Ez az, amiért most köszönetet mondunk tanárainknak, az intézet minden munkatársának, családjainknak, barátainknak, az intézetet fenntartó és minket legációk szolgálatára fogadó gyülekezeteknek, mindazoknak, akik támogattak, kik eszközök voltak Isten kezében.

Az elmúlt évek folyamán tehát olyan kép alakult ki bennünk a lelkipásztori szolgálatról és olyan lelkület, amiről hisszük, hogy Isten akarata szerinti. Az egyetlen, amit most tehetünk az az, hogy fogadalomtételünk értelmében akarjuk és engedjük, hogy ez határozza meg későbbi lelkipásztori szolgálatunkat. Ennek érdekében tisztelettel kérem főtitiszteletű Kató Béla püspök urat, hogy vegyen át minket, és nevezzen ki gyakornoki szolgálatra.

A végzős hallgatók nevében,

Kelemen Attila Csongor

A délutáni tanévzáró ünnepélyen dr. Rezi Elek rektor mondott tanévzáró beszédet, és jutalomban részesültek azok a hallgatók, akik jeles tanulmányi eredményeket értek el, illetve akik a tudományos munkában és különféle tevékenységekben jeleskedtek: a betegek lelkigondozásában, a diakóniai szolgálatban, a látás- és hallássérült gyerekek, illetve hajléktalanok közötti szolgálatban, a hallgatói önkormányzatban és az önképzőkör keretében zajló munkában és a sporttevékenységek megszervezésében.

Az alábbiakban dr. Rezi Elek rektor beszédét közöljük.

Visszatekintés tízéves rektori szolgálatomra

Az Úr az én pásztorom!

Zsolt 23,1a

Isten segítségével 2006. október elsején kezdtem meg rektori szolgálatomat a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben. Tízéves rektori szolgálatom 2016 márciusában ér véget, ezért a mai tanévzáró rektori mandátumomnak az utolsó évzárója. Ez az oka annak, hogy a mai rektori tanévzáró beszédemben nem a 2014–2015-ös tanulmányi év eseményeit részletezem, hanem rektori megbízásaim tíz esztendejére szeretnék röviden visszatekinteni. Rektori megbízásom ideje alatt arra törekedtem, hogy lelkiismeretesen és öntudatosan végez-

zem munkámat, és képességeim, illetve a lehetőségek szerint szolgáljam az erdélyi protestáns lelkipásztorképzés gazdag hagyományának gyarapítását.

Az intézet működése

Rektori megbízatásom egyik legfontosabb eredményének teológiánk *intézményi, valamint tanulmányi programjai akkreditációjának* a megvalósítását tartom. Az Romániai Felsőoktatás Minőségét Biztosító Ügynökség 2009. augusztus 31-én tartott ülésén minősítette akkreditált egyetemnek intézetünket, és ezzel akkreditálta a licenciátusi programot is. Egyéves késés után az oktatásügyi minisztérium jóváhagyása is megszületett (2010. július 16.). A *magiszteri képzésünket* 2011-ben sikerült akkreditáltatnunk. Az akkreditálás által bekerültünk az oktatásügyi minisztérium által törvényesen elismert egyetemek sorába. Végzettjeinknek a romániai egyetemek szabványaihoz igazodó oklevelet és diplomamelléleteket bocsátunk ki az intézet szárazpecsétjével, amelyet lelkipásztoraink bárhol használhatnak továbbtanulás esetén. A 2014-ben esedékes és ötévenkénti újraértékelés a minőségét biztosító ügynökség halogatása miatt késik. Az újabb javasolt időpont: 2015. október 7–9.

Az akkreditáció elnyerése – személyes elkötelezettségem mellett – közösségi eredmény is, és kitartó, szívós, sokszor reménytelennek tűnő munka gyümölcse. Köszönöm a munkatársként mindig szolgálatkészen mellettem álló Adorjáni Zoltán dékánnak, Pásztori-Kupán István kancellárnak, prorektornak segítségét és támogatását. Köszönöm a tanulmányi bizottság tagjainak is Kolumbán Vilmos Józsefnek, Balogh Csabának és Czire Szabolcsnak az akkreditáció érdekében kifejtett munkáját, és szintén elismerésemet fejezem ki Czirmay Anikó főtitkárunk pontos munkájáért. Köszönöm fenntartó egyházaink támogatását, kiemelem ft. dr. Pap Gézának, az Erdélyi Református Egyházkerület volt püspökének a hathatós támogatását, folyamatos érdeklődését és biztatását, valamint az ez év január 19-én elhunyt Kötő József volt parlamenti képviselő önzetlen segítségét is.

Az Európai Minőségellenőrző Bizottság (EUA) két alkalommal látogatta meg egyetemünket: 2014. január 29–31. és április 29–30. napjain. A bizottság az intézet oktatói, nevelői, kutatói és szervezési munkáját vizsgálta meg, találkozott a tanári kar tagjaival, a fenntartó egyházak püspökeivel, a szenátus és a különböző szakbizottságok tagjaival, és természetesen a hallgatókkal is. A bizottság végső jelentése elismerte oktatói, nevelői, kutatói munkánkat, méltányolta a hallgatók széles körű szociális tevékenységét. Ez a látogatás azt jelzi, hogy a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet nemcsak az országos felsőoktatási hálózat vérkeringésébe került be, hanem az európaiba is. Ez volt az első alkalom, hogy ilyen szintű értékelő bizottság érkezett intézetünkbe.

Egyetemünk belépett az európai Erasmus+ ösztöndíjprogram hálózati rendszerébe. A program koordinátora Sógor Árpád ifjúsági lelkipásztor, aki szakértelemmel és türelemmel intézi a sokszor bonyolult ügyeket. Munkáját Rácz Levente gazdasági igazgató és Szabó Melinda főkönyvelő segítik. A program

lehetővé teszi a folyamatos európai hallgatói, oktatói és személyzeti mobilitást. A program 2014–2015-ös tanévvel indult be nagy intenzitással.

Kidolgoztuk az egyházak elvárásaihoz és az országos főiskolai törvényekhez igazodó új intézeti alapszabályzatot (chartát), amelyet a oktatásügyi minisztérium elfogadott, szenátusunk pedig törvényerőre emelt. Megalkottuk az intézet etikai kódexét is. Törvényes belső működésünk érdekében több mint 30 új szabályzatot alkottunk vagy dolgoztunk át. A szabályzatokat folyamatosan frissítettük és frissítjük.

Az intézet eredményesebb, de főleg törvényes keretek közötti működése érdekében hoztuk létre az *Akadémiái, Gazdasági és Adminisztratív Tanácsot*. Ez olyan testület, amelyben a tanárok mellett a fenntartó egyházak püspökei és főgondnokai is jelen vannak, hogy az egyházak részéről ne szenvedjen csorbát a döntési képviselő. Tudniillik a felsőoktatási követelmények szerint a szenátus tagjai csak tanárokból és meghatározott százaléni diákképviselőből tevődnek össze.

Létrehoztuk az Intézet Kutatóközpontját és a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet kiadóját a kutatás eredményeinek szélesebb körben történő közzététele érdekében. Sajnos a kutatóközpont az anyagiak hiánya miatt nem működhet az elvárásoknak megfelelően. 2010-ben elindítottuk a *Studia Doctorum Theologiae Protestantis* tudományos tanulmánykötet-sorozatunkat. A kötetek évente jelennek meg. Eddig öt gazdag tartalmú kötetet adtunk ki, a hatodik pedig már a nyomdában van. A *Studia Doctorum* főszerkesztője Adorjáni Zoltán.

Hivatalos kapcsolatokat létesítettünk a hazai és külföldi egyetemekkel. A hivatalos *együttműködési megállapodásokról* az egyetem új honlapján lehet részletesen tájékozódni. Az együttműködések az oktatói, nevelői, kutatói munkára, valamint a hallgatók és a tanárok szabad mozgására vonatkoznak. A legközelebbi együttműködési megállapodást a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetemmel és a Károlyi Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karával kötjük meg.

Magyarország Kormánya Teológiánkat nemzeti jelentőségű intézménynek minősítette. A határozatot 2012. február 15-én közzétették hivatalosan a Bethlen Gábor Alap honlapján. Ez a megítéző határozat nemcsak intézetünk szakmai és nemzeti jelentőségének elismerését jelenti, hanem évenkénti anyagi támogatását is. Intézetünk megkapta a rangos *Magyar Örökség díjat*. Az erdélyi protestáns lelkészképzés református, evangélikus és unitárius felekezeti irányulásait magyar örökségnek nyilvánították.

A *Neptun* nevű oktatásszervezési és oktatói információs rendszert 2011-ben indítottuk be. A rendszer nagymértékben segíti az intézet adminisztrációs munkáját, valamint a hallgatók és oktatók tevékenységét. A rendszer felelőse és irányítója Balogh Csaba tanár, aki nagy szakmai igényességgel szerkesztette meg intézetünk új honlapját (<http://www.proteo.hu/hu>). Kérem, látogassák bizalommal és rendszeresen, hogy részletesen tájékozódhassanak mindenféle tevékenységünkről.

Számítógépes hálózatunk állandó fejlesztés alatt állt és áll, hasonlóképpen a könyvtár elektronikus nyilvántartása is. Legutóbb 2015-ben pályáztunk sikere-

sen eszköze fejlesztésre. A pályázat irányítója Rác Levente gazdasági igazgató volt.

Az intézet tanári kara

Az intézet tanári kara nagy változáson ment keresztül rektori szolgálatom tíz esztendeje alatt. Ezen nem annyira a személyi változásokat értem, hanem inkább azt, hogy a tanárok fokozati státusa az egyetemi oktatási törvények elvárásainak megfelelően alakult. Tanári karunk felkészült és elkötelezett, és kiváló teljesítményeket nyújt az oktatói, nevelői, valamint a kutatói és tudományos munkában; a címzetes tanárok tekintetében pedig a következő képet mutatja a tudományos fokozatok alapján: 4 egyetemi tanár (Adorjáni Zoltán, Kolumbán Vilmos József, Pásztori-Kupán István, Rezi Elek), 2 docens (Czire Szabolcs, Kovács Sándor), 4 adjunktus (Balogh Csaba, Kállay Dezső, Kiss Jenő, Visky Sándor Béla), 3 asszisztens (Benkő Tímea, Koppándi Botond, Somfalvi Edit). Két tanárunk, Pásztori-Kupán István és Rezi Elek habilitációs doktori fokozatot is szerzett a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen (DRHE), és mindketten a DRHE Doktori Iskolájának tagjai témavezető minőségben. Ebben az időszakban szereztek doktori fokozatot Czire Szabolcs, Kovács Sándor, valamint Balogh Csaba, és megalapozott reményeink vannak arra nézve, hogy Benkő Tímea evangélikus és Somfalvi Edit református tanáraink még ebben az esztendőben, Koppándi Botond Péter unitárius tanárunk pedig a következőben megszerzik a doktori fokozatot. Kiss Jenő szupervizori és coach-képesítést szerzett Hollandiában, Visky Béla pedig megszerezte második doktori fokozatát a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Filozófia Karán. Az oktatásban társult, vendég- és óraadótanárok is segítettek. A magiszteri képzésben készséggel segítettek Fekete Károly, Gonda László és Kovács Ábrahám debreceni teológiai tanárok. Ezen a helyen is köszönjük fáradozásukat és baráti ragaszkodásukat.

A tanáraink publikációs tevékenysége (önálló könyvek, szaktanulmányok, fordítások, tudományt népszerűsítő írások, cikkek, prédikációk) nagyon gazdag. A meggyőződés érdekében ajánlom, hogy mindenki tekintse meg publikációs jegyzéküket az intézet honlapján.

A tanárok témakörénél maradva, meg kell említenem két fontos ez évi eseményt: Buzogány Dezső oktatói, kutatói, szerkesztői munkája és Kálvin János *Institúciójának* lefordítása elismeréseként *Pro Scientia* díjban részesült 2015. február 25-én, a Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Testületi Bizottságának közgyűlésén. Adorjáni Zoltánt oktatói és nevelői munkája, az új teológus- és lelkes-nemzedék képzése és kiemelkedő tudományos, valamint szerkesztői tevékenysége elismeréseként a *Magyar Érdemrend tisztikeresztjével* tüntették ki 2015. május 15-én. Gratulálunk nekik!

Az intézet hallgatói

A hallgatók létszáma 120–140 között volt. A folyton változó egyetemi felvételi rendszerben megtartottuk a felvételi vizsga szigorú követelményeit. Képzési struktúránk a bolognai rendszert követi: 4 év licenciátusi, 2 év magiszteri képzés.

Hallgatóink teljesítették legfőbb feladataikat: az előadások, szemináriumok, gyakorlatok látogatását és a sikeres vizsgázást. Tanulmányi eredmény miatt csak kevés diákot kellett exmatrikulálnunk. Miután e tanévtől bekapcsolódtunk az Erasmus-programba, hallgatóink nagy lelkesedéssel jelentkeztek a külföldi cserediákság lehetőségének kihasználására.

Hallgatóink széles körű közhasznú tevékenységet folytattak: szórványgondozást és beteglátogatást, diakóniai szolgálatot, a látás- és hallássérült gyerekekkel való foglalkozást és a hajléktalanok felkarolását. E tevékenységeknek már nagy hagyománya van teológiánkon. A kolozsvári közvélemény nagy elismeréssel nyugtázta diákjaink munkáját a hajléktalanok között, a sajtó pedig több rendben is írt erről.

A lelki élet gazdagítását a rendszeres bibliaórák, imaközösségek, valamint a szombat esti, FIKE, valamint LángÓl ifjúsági istentiszteletek szolgálták. Felelősségem teljes tudatában mondhatom, hogy hallgatóink Isten és felebarát iránti tiszteletről és szeretetről, egészséges lelkületről, megfelelő vallási és nemzeti identitásról tettek és tesznek tanúbizonyságot. Öröm volt megtapasztalnom e tíz esztendő folyamán is, hogy a különböző felekezethez tartozó tanárok és diákok kölcsönös tiszteletet tanúsítanak egymás irányában. Példaértékű ez intézetünkben, és erre büszkék lehetünk.

Az intézet pénzügyi, gazdasági helyzete

Az intézet pénzügyi, gazdasági helyzete kiegyensúlyozott volt az elmúlt időszak alatt, és annak ellenére, hogy olykor anyagi gondokkal küszködtünk, a fizetéseket és a közzámlákat mindig kifizettük. Ez mindenekelőtt annak köszönhető, hogy fenntartó egyházaink időben igyekeztek folyósítani a rájuk eső szubvenciót. Ha voltak is fennakadások, azokat igyekeztünk megértően kezelni.

A tanintézet működését 2012-től nagymértékben segíti a Magyarország Kormánya által biztosított évenkénti és rendszeres anyagi támogatás. Köszönetünket kell kifejeznünk itt is a Magyar Kormánynak.

Az adó- és pénzügyi ellenőrzési hivatal, amely az utóbbi időben fokozottan ellenőrzi az adók kifizetésének törvényességét, és több kolozsvári egyetemhez kiküldte cenzorait, nálunk 2014. november 25-én kezdte meg a pénzügyi vizsgálatát. Ezt 2015. március 23-án fejezte be. A vizsgált időszak 2010–2014 volt. Sajnos hiányosságokat állapítottak meg a volt főkönyvelő, Böjte Katalin könyvelésben, s emiatt az intézetnek 55 845 lej tartozást, 20 700 lej kamatot, 7718 lej késedelmi kamatot, összesen 84 263 lejt kellett kifizetnie az állami pénzügyi hivatalnak. Az adminisztrációs tanács ülésén (2015. március 31.) a fenntartó

egyházak felvállalták a tartozás kifizetését, a fennmaradt kamatok összegét pedig az intézetnek kell kigazdálkodnia.

Tisztelt Hallgatóság! Kedves Testvéreim!

Visszatekintve a rektori szolgálatom elmúlt tíz esztendejére, mindenekelőtt Istennek adok hálát, hogy az ő gondviselő szeretetét megtapasztalhattam munkánk végzése során. Köszönöm a fenntartó egyházak segítségét és támogatását. Rektori szolgálatom alatt a kölcsönösségen alapuló bizalom és konstruktív viszony fenntartására törekedtem egyházaink püspökeivel, főgondnokaival és illetékes testületeivel. Úgy érzem, hogy ez az igyekezetem sikeresnek bizonyult. Köszönöm tanártársaimnak az oktatói, nevelői és kutatói munkát, valamint az akkreditáció folyamatában nyújtott segítségüket, és köszönöm tisztviselőink, alkalmazottaink odaadó munkáját is. A most végzett hallgatóinknak áldásos gyülekezeti szolgálatot, az „aktív” teológiai hallgatóinknak további gazdag lelkiismerleti gyarapodást, szüntelen önképzést kívánok.

Az erdélyi protestáns lelkipásztorképzés érdekében elvégzett és a még elvégzendő munkáért Istennek legyen dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás!

Dr. Rezi Elek rektor

A rektor beszédét a jutalmak kiosztása követte, a végzett diákok nevében Kiss Bálint mondott ünnepélyes búcsút, majd a dékán átnyújtotta az 50, illetve 60 évvel ezelőtt végzett lelkipásztoroknak az arany-, illetve gyémántdiplomákat. Az intézet aranydiplomát állított ki Bíró Ferenc, Hegyi István, Kozma Albert, Orosz Árpád Csaba, Pásztori-Kupán István Gergely, Szőke Zoltán lelkipásztoroknak, gyémántdiplomát pedig Egyed Dánielnek.

Adorjáni Zoltán

